

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/507/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213219844
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7213219844.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 proti žalovanému X. L., E. XXX, o zaplatenie 1 048,88 eur istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 18C/143/2014-79 zo 14.4.2015 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že námietke žalobcu o neprípustnosti so vstupom do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa nevyhovuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného vyhovel.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou mu 4.10.2013 domáhal, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.048,88 eur s prísl. a nahradiť trovy konania, že Občianske združenie Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ (ďalej len „Združenie“) podalo prostredníctvom svojho právneho zást. JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária, Urbánkova 1562/6, Košice 14.11.2014 návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý odôvodnil tým, že ide o občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľa a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, respektíve ich podpora formou vedľajšieho účastníka. Žalobca podaním, doručeným mu 9.2.2015 namietal neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovaného. Vzhľadom na to, že združenie takýto súhlas doteraz nepredložilo, zastáva názor, že nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Z uvedeného dôvodu mal žalobca za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovaného je právne neúčinný a navrhuje, aby súd na oznámenie združenia o vstupe do konania bez súhlasu žalovaného neprihliadal a združenie ako vedľajšieho účastníka do konania nepripustil. Vychádzajúc z § 93 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p., § 2 písm. a), b), § 2 ods. 1 až 6 zák. č. 250/2007 (ich znenie citoval), uviedol, že podľa cit. ust. § 93 O.s.p. o prípustnosti vedľajšieho účastníctva, môže súd rozhodnúť len na návrh účastníka, že takýmto návrhom bolo vyjadrenie žalobcu a námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní vznesená žalobcom a doručená mu 9.2.2015, že v danom prípade vstúpil vedľajší účastník do konania z vlastného podnetu, že žalobca si však takýto vstup neželá a namietka jeho neprípustnosť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Cdo 207/2011 a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod 3 Cdo/188/2012 a právny názor aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. PL ÚS 1/2004-9 a urobil záver, že účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí, že v tomto konaní súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane nebol daný, čo je jedným z predpokladov vedľajšieho účastníctva, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník.

Citujúc znenie § 93 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., o. i., poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2014-9. Citoval z odôvodnenia uznesenia KS v Banskej Bystrici 17Co/506/2014 zo 14.5.2014 a uviedol, že následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná, čo zodpovedá výkladu rozhodnutia NS SR 3Cdo 188/2012.

Považoval za nesprávny záver o nevyslovení súhlasu so vstupom do konania vedľajšieho účastníka do konania a uviedol, že nevyslovenie súhlasu nie je možné považovať za nesúhlas so vstupom (uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6Cdo/323/2013). Poukázal na význam a úlohu vstupu vedľajšieho účastníka na ochranu žalovaného spotrebiteľa, ktorého činnosťou a procesnou aktivitou dochádza k naplneniu zákonodarcom sledovaného cieľa právnej úpravy v oblasti spotrebiteľských zmlúv a ochrany spotrebiteľov. Poukázal na to, že vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 161 Lisabonskej zmluvy, čl. 387 Charty základných práv EÚ, príslušná smernica EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). Vo vzťahu k námietke žalobcu uviedol, že kompetencie vedľajšieho účastníka podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa priamo predpokladajú, že združenie ako vedľajší účastník sa bude v nevyhnutnej miere oboznamovať s osobnými údajmi a je povinné ich chrániť. Zdôraznil, že vedľajší účastník má podľa prvej vety § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, a teda má právo, o.i., aj nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpis, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov (§ 44 ods. 1 O.s.p.), pričom táto činnosť priamo predpokladá možnosť oboznámenia sa s osobnými údajmi účastníkov konania. Uviedol, že na základe návrhu Okresného súdu Brezno bolo iniciované konanie o posúdenie súladu §93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, pričom výsledok tohto konania je taký, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna dňa 29.1.2014 rozhodol o odmietnutí tohto návrhu. Skutočnosť, že sa právnické osoby vstupujúce do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený v § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje podľa Ústavného súdu SR, vychádzajúc z odôvodnenia tohto jeho rozhodnutia neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, zmyslu a účelu ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktoré možno interpretovať a aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ustanoveniami obsiahnutými v O.s.p. a tiež s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou označené ustanovenia O.s.p. nie je možné považovať za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy. Zákon č. 353/2014 Z.z. z 27.11.2014, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony nadobudol účinnosť dňom 1.1.2015. Tvrdil, že zo žiadneho z ustanovení O.s.p. v znení do 31.12.2014 nevyplýva, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania, že od 1.1.2015 súčasťou oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, že k definujúcim znakom právneho štátu, patrí zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty, že preto platí, že právne predpisy nepôsobia späť (lex retro non agit) a právne vzťahy a nároky z nich vyplývajúce, sa musia spravovať normami, ktoré platili v čase ich vzniku, že doručil oznámenie o vstupe do konania 14.11.2014, teda do 31.12.2014, že je zrejmé, že účinky vstupu nastali už uvedeným okamihom jeho doručenia okresnému súdu (k uvedenému pozri rozhodnutie NS SR. 4 Cdo 33/2006, 5 Cdo 201/2004, 3 Cdo 384/2012, 7 Cdo 67/2013 a pod.). Vytýkal súdu, že nesprávne rozhodol o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ak prihliadal na stanovisko žalobcu, ku ktorému nevstúpil do konania vedľajší účastník, nakoľko sa vedľajšie účastníctvo posudzuje podľa procesného práva a nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval uznesenie za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací uznesenie zrušil a námietke žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného nevyhovieť.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zastával názor, že § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, že absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou žalovanému na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie Občianskeho súdneho poriadku, že vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného

dňa nepredložilo, nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní. Poukázal na to, že nevyhnutnosť súhlasu bola do Občianskeho súdneho poriadku zavedená zák. č. 353/2014 Z.z. súčinnosťou od 1.1.2015, že vzhľadom na to, že ide o ustanovenie procesného charakteru, bez uvedenia prechodných ustanovení, je nutné ho aplikovať aj na už začaté konania, a teda aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 1.1.2015, že obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Žiline v uznesení 6Co 187/2015. Uvedené potvrdzuje aj dôvodová správa k článku I bod 3 zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Dôvodil, že z § 93 O.s.p. aj pred spomínanou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh, že v prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, je potom úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5.2.2013 3Cdo 188/2012 a vzhľadom na uvedené mal za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovaného, je právne neúčinný a navrhol uznesenie potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy právneho zast. v odvolacom konaní 46,19 eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby 36,85 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu 10,07 eur s DPH (vyjadrenie k odvolaniu). Uplatnil si nárok na náhradu trov konania aj voči vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. v neuvedený v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a uznesenie zmenil podľa § 220 O.s.p., lebo neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ námietke neprípustnosti vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vyhovel.

Je potrebné vychádzať zo znenia § 93 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. a urobiť záver, že v tomto prípade oprávnenie vstupu do konania vedľajšiemu účastníkovi dáva samotný zákon, že v tomto prípade je potrebné poukázať na poznámku 10a k § 93 ods. 2 O.s.p.

Združenie Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ je právnickou osobou, ktorej cieľom je poskytnutie ochrany spotrebiteľom v súlade so zák. č. 250/2007 Z.z. poskytovaním poradenstva, ako aj aktívnou procesnou účasťou konania pred orgánmi štátnej správy a súdmi vstupovaním do týchto konaní na strane spotrebiteľov.

Podľa § 1 ods.1 zák. č. 250/2007 Z.z. Združenie - „POS“ je právnickou osobou, ktorej náplňou, okrem iného, je zastupovanie spotrebiteľov pred súdmi, preto toto združenie je oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa podľa § 93 ods.2 O.s.p..

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Zmyslom vedľajšieho účastníctva podľa vyššie cit. zák. ustanovení je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý

ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účasti môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov.

V prejednávanej veci je nepochybné, že Združenie - „POS“, písomným podaním zo 14.11.2014, oznámilo svoj vstup do konania podľa § 93 ods. 3 O.s.p., že žalobca podaním z 9.2.2015 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania, preto bol správny postup súdu, pokiaľ o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania rozhodoval.

Rozhodujúcim pre posúdenie prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. je dôjdenie oznámenia vedľajšieho účastníka súdu, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov a súčasne, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré podmienky v danom prípade boli naplnené, čím je zároveň aj naplnený predpoklad „pomoci v spore“ účastníkovi konania ako spotrebiteľovi, ako vyplýva z vyššie uvedeného.

Z obsahu spisu je nepochybné, že opatrovníčka žalovaného na výzvu súdu z 12.12.2014 (č.l. 75) nevyjadrila nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a voči napadnutému uzneseniu nepodala odvolanie, z čoho taktiež možno vyvodíť, že sa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania stotožnila.

Za danej situácie, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je namieste, aby súd striktne vyžadoval prejav súhlasu žalovaného s takýmto vstupom do konania, ako vo vyjadrení k odvolaniu uvádza žalobca. Iná je totiž situácia, v prípade procesného úkonu vedľajšieho účastníka, ktorým je podanie odvolania, a ktorou sa zaoberal Najvyšší súd SR v Uznesení z 5.2.2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Z tohto rozhodnutia vyplývajú principiálne stanoviská k postaveniu vedľajšieho účastníka v konaní a predovšetkým záver, že hlavný účastník musí v prípade procesného úkonu vedľajšieho účastníka, ktorým je odvolanie, dovoliť, vysloviť súhlas, pričom nevyslovenie súhlasu sa rovná neudeleniu súhlasu. Súčasne bol vyslovený názor, že súd nemôže vyzvať hlavného účastníka na vyslovenie súhlasu postupom v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p., z tohto rozhodnutia vyplýva aj záver, že ak hlavný účastník nevyjadrí súhlas s odporom alebo odvolaním vedľajšieho účastníka, je potrebné ich odmietnuť, ako podané neoprávnenou osobou.

Nárok žalobcu sa v danej veci opiera jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, preto je v záujme žalovaného, aby v konaní vystupoval vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba, a ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv. Súčasne z postoja opatrovníčky žalovaného možno vyvodíť, že s týmto vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasí, preto súd nerozhodol správne, keď vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie zmenil, námietke žalobcu o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.